

Asia C-376/22

**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä**

Jättämispäivä:

10.6.2022

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Verwaltungsgerichtshof (Itävalta)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

24.5.2022

Revision-menettelyn valittajat:

Google Ireland Limited

Meta Platforms Ireland Limited

Tik Tok Technology Limited

Vastaaja:

Kommunikationsbehörde Austria (KommAustria)

Pääasian kohde

Viestintäalustoista annettu laki – Direktiivi 2000/31/EY – Direktiivi 2010/13/EU
– Toimenpide, joka kohdistuu tiettyyn tietoyhteiskunnan palveluun

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeusperusta

Unionin oikeuden tulkinta, SEUT 267 artikla

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8.6.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY (direktiivi

sähköisestä kaupankäynnistä) (EYVL 2000, L 178, s. 1) 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan ii alakohtaa tulkittava siten, että toimenpiteellä, joka kohdistuu ”tiettyyn tietoyhteiskunnan palveluun”, voidaan ymmärtää tarkoitettavan myös lakisääteistä toimenpidettä, joka koskee tiettyjen tietoyhteiskunnan palvelujen (kuten viestintäalustojen) yleisesti kuvattua ryhmää, vai edellyttääkö kyseisessä säännöksessä tarkoitetun toimenpiteen olemassaolo konkreettista yksittäistapausta (esimerkiksi nimeltä määrättyä viestintäalustaa) koskevan päätöksen tekemistä?

2. Onko direktiivin 2000/31 3 artiklan 5 kohtaa tulkittava siten, että se, ettei toteutetusta toimenpiteestä ole ilmoitettu (jälkikäteen) ”mahdollisimman pian” Euroopan komissiolle ja jäsenvaltiolle, jonka alueelle palvelujentarjoaja on sijoittautunut, kuten kyseisen säännöksen mukaan on tehtävä kiireellisissä tapauksissa, johtaa siihen, ettei tätä toimenpidettä – (jälkikäteen tehtävään) ilmoittamiseen riittävän ajanjakson päättymisen jälkeen – voida soveltaa tiettyyn palveluun?

3. Onko audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 10.3.2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/13/EU (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) (EUVL 2010, L 95, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 2010/13/EU (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) muuttamisesta vaihtuvien markkinarealiteettien vuoksi 14.11.2018 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2018/1808 (EUVL 2018, L 303, s. 69), 28 a artiklan 1 kohta esteenä direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun sellaisen toimenpiteen soveltamiselle, joka ei kohdistu videonjakoalustalla tarjottaviin ohjelmiin ja käyttäjien tuottamiin videoihin?

Unionin oikeussäännöt, joihin viitataan

Tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8.6.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY (direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä)

Audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 10.3.2010 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/13/EU (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi)

Kansalliset oikeussäännöt, joihin viitataan

Toimenpiteistä viestintäalustojen käyttäjien suojelemiseksi annettu Itävallan liittovaltion laki (Bundesgesetz über Maßnahmen zum Schutz der Nutzer auf Kommunikationsplattformen, jäljempänä KoPl-G)

”1 § (1) Tällä liittovaltion lailla edistetään vastuullista ja avointa menettelyä viestintäalustoilla tarjottavia jäljempänä mainittavia sisältöjä koskevien käyttäjien ilmoitusten osalta ja tällaisten ilmoitusten käsittelyä viipymättä.

(4) Videonjakoalustojen tarjoajat (2 §:n 12 kohta) on vapautettu tässä liittovaltion laissa asetetuista velvoitteista alustoilla tarjottavien ohjelmien (2 §:n 9 kohta) ja käyttäjien tuottamien videoiden (2 §:n 7 kohta) osalta.

(5) Palveluntarjoajan pyynnöstä valvontaviranomaisen on todettava, kuuluuko se tämän liittovaltion lain soveltamisalaan.

3 § (1) Palveluntarjoajien on otettava käyttöön toimiva ja avoin menettely viestintäalustalla saatavilla olevia, väitetysti lainvastaisia sisältöjä koskevien ilmoitusten käsittelemiseksi.

4 § (1) Palveluntarjoajat ovat velvollisia laatimaan raportin väitetysti lainvastaisia sisältöjä koskevien ilmoitusten käsittelystä vuosittain ja, kun kyseessä on viestintäpalvelu, jolla on yli miljoona rekisteröitynyttä käyttäjää, puolivuositain. Raportti on toimitettava valvontaviranomaiselle viimeistään kuukauden kuluttua raportin käsittämisen ajanjakson päättymisestä ja asetettava samanaikaisesti saataville sen omalla verkkosivustolla pysyvästi ja helposti havaittavasti.

8 § (1) Tässä liittovaltion laissa tarkoitettu valvontaviranomainen on [Itävallan viestintäviranomaisen ja liittovaltion viestintätuomioistuimen perustamisesta annetun lain (Bundesgesetz über die Einrichtung einer Kommunikationsbehörde Austria und eines Bundeskommunikationssenates, jäljempänä KOG)] 1 §:n mukaisesti perustettu Itävallan viestintäviranomainen.”

Yhteenveto tosiseikoista ja oikeudenkäyntimenettelystä

- 1 KoPl-G:tä, jolla pyritään vahvistamaan viestintäalustojen tarjoajien vastuullisuutta alustojen toiminnassa, sovelletaan koti- ja ulkomaisiin palveluntarjoajiin, jotka velvoitetaan muun muassa ottamaan käyttöön ilmoitus- ja tarkastusmenettelyt väitetysti lainvastaisten sisältöjen osalta, laatimaan ja julkaisemaan säännöllisesti avoimuutta käsitteleviä raportteja vastaavien ilmoitusten käsittelystä sekä nimeämään vastuussa olevan edustajan ja asiamiehen.
- 2 Alustat kuuluvat Itävallan viestintäviranomaisen (KommAustria) valvonnan piiriin, ja viestintäviranomainen voi määrätä niille sakkoja rikkomuksista.

- 3 KoPl-G on esimerkki säännöksistä, jollaisia useat jäsenvaltiot ovat jo antaneet tai niiden on tarkoitus antaa sellaisista aiheista kuin laittomien verkkosisältöjen poistaminen, huolellisuusvelvoitteet, ilmoitus- ja oikeussuojamenettelyt ja avoimuus. Aiheen kiireellisyys edellytti Itävallan lainsäätäjän näkemyksen mukaan kansallisia toimenpiteitä, kunnes asiasta annetaan unionin sääntelyä.
- 4 Itävallan lainsäätaja on lähtenyt siitä, että KoPl-G:n mukaiset toimenpiteet ovat yhteensopivia direktiivin 2000/31 kanssa. Revision-menettelyn valittajat kuitenkin väittävät, että kyseisessä direktiivissä vahvistettu alkuperämaaperiaate on esteenä KoPl-G:n soveltamiselle niiden toimintaan. Koska ensimmäistä (Google Ireland Limited) ja kolmatta Revision-menettelyn valittajaa (Tik Tok Technology Limited) on pidettävä myös videonjakoalustojen tarjoajina, herää lisäksi kysymys, onko direktiivin 2010/13 28 a artiklan kannalta nimenomaisesti videonjakoalustojen osalta säädetty alkuperämaaperiaate esteenä KoPl-G:n soveltamiselle näiden alustojen sellaisiin sisältöihin, joissa ei ole kyse ohjelmista tai käyttäjien tuottamista videoista.
- 5 Kolmessa pääasiassa, jotka on yhdistetty, on kyse KoPl-G:n sovellettavuudesta viestintäalustan tarjoajaan, jonka kotipaikka on Irlanti. Kaikki kolme Revision-menettelyn valittajaa ovat vaatineet tuomioistuinta toteamaan, ettei KoPl-G:tä voida soveltaa niihin. KommAustria totesi kaikissa kolmessa tapauksessa, että KoPl-G:tä voidaan soveltaa, ja kyseiset palveluntarjoajat valittivat sen päätöksistä Bundesverwaltungsgerichtiin (liittovaltion ylin hallintotuomioistuin, Itävalta).
- 6 Bundesverwaltungsgericht hylkäsi kaikki valitukset perusteettomina. Se totesi lähinnä, että direktiiviin 2000/31 sisältyvää alkuperämaaperiaatetta ei sovelleta rajoituksetta ja että siitä on tarpeen poiketa etenkin, jotta saavutetaan tai säilytetään arvokkaiden oikeushyödykkeiden korkeatasoinen suojelu (esim. alaikäisten tai ihmisarvon suojelu). KoPl-G:llä pyritään sen mukaan tällaisiin tavoitteisiin ja luodaan lisäksi ainoastaan lakisääteinen perusta yksittäistapauksissa toteutettaville konkreettisille toimenpiteille. Viestintäviranomaisista on pyydetty toteamaan, ettei KoPl-G:tä sovelleta mainittuihin palveluntarjoajiin, jo ennen konkreettisten toimenpiteiden toteuttamista ja siten ennen yksittäisten palveluntarjoajien yksilöimistä. Konkreettisia toimenpiteitä yksittäisiä adressaatteja vastaan voidaan kuitenkin toteuttaa vasta, kun kyseessä on toistuva rikkomus, KoPl-G:ssä luodaan ainoastaan niiden edellyttämä lakisääteinen perusta, eikä se siten ole ristiriidassa direktiiviin 2000/31 sisältyvälle alkuperämaaperiaatteelle.
- 7 Bundesverwaltungsgericht totesi lisäksi, ettei valtiota, johon Revision-menettelyn ovat sijoittautuneet, ole toistaisesti pyydetty toteuttamaan itse toimenpiteitä. Komissiolle ei myöskään ole ilmoitettu ennalta tällaisista rajoittavista toimenpiteistä. Bundesverwaltungsgerichtin mukaan ei kuitenkaan ole toteutettu myöskään direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä – on ainoastaan luotu niiden tarvitsema lakisääteinen perusta. KoPl-G:ssä itsessään ei tosin säädetä, että valtiota, jonka alueelle palveluntarjoaja on sijoittautunut, pyydetään toteuttamaan toimenpiteitä tai että toimenpiteistä ilmoitetaan

komissiolle. Siinä ei säädetä myöskään jälkikäteen tapahtuvasta ilmoittamisesta. Direktiivin mukaisen tulkinnan yhteydessä toimenpiteitä toteutettaessa voidaan kuitenkin soveltaa sähköisestä kaupankäynnistä annetun lain 23 §:n 1 ja 2 momenttia, joilla direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohdan b alakohta ja 5 kohta on pantu täytäntöön kansallisessa lainsäädännössä. Videonjakoalustoista Bundesverwaltungsgericht totesi, että KoPl-G:ssä vapautetaan videonjakoalustojen tarjoajat siinä säädetyistä velvoitteista niissä tarjottavien ohjelmien ja käyttäjien tuottamien videoiden osalta.

- 8 Bundesverwaltungsgerichtin tuomioista tehdyssä Revision-valituksessa valittajat väittävät, että KoPl-G:n sovellettavuus niiden alustoihin on vahvistettu perusteettomasti. Koska toimenpiteistä ei ole ilmoitettu Irlannille tai komissiolle, kyseistä lakia ei voida soveltaa niihin, sillä siinä asetetaan niille suoria velvoitteita (esim. ilmoitus- ja tarkastusmenettelyn käyttöönottoon), mikä on ristiriidassa alkuperämaaperiaatteen kanssa. Lisäksi ne väittävät, ettei KoPl-G:llä tehtyjen palvelujen tarjoamisen vapauden rajoittamista ole tarkasteltu tapauskohtaisesti ja että kyseisessä laissa asetetut velvoitteet ovat suhteettomia.
- 9 Ensimmäinen ja kolmas Revision-menettelyn valittaja väittävät lisäksi, että myös direktiiviin 2010/13 sisältyvää alkuperämaaperiaatetta on loukattu, koska Bundesverwaltungsgerichtin tuomion mukaan KoPl-G:tä sovelletaan myös palveluihin, joissa on kyse videonjakoalustapalveluista. Myös videoita koskevat kommentit ovat osa videonjakoalustapalveluja.

Yhteenveto ennakkoratkaisupyynnön perusteista

- 10 Käsiteltävässä asiassa on riidatonta, että Revision-menettelyn valittajien (myös Itävallassa tarjoamissa palveluissa on kyse direktiivin 2000/31 2 artiklan a alakohdassa tarkoitetuista tietoyhteiskunnan palveluista. Verwaltungsgerichtshof lähtee siitä, että näitä palveluja on pidettävä KoPl-G:ssä tarkoitettuina viestintäalustoina ja että Revision-menettelyn valittajat kuuluvat mainitun lain soveltamisalaan. Ensimmäinen ja kolmas Revision-menettelyn valittaja ovat lisäksi sellaisten videonjakoalustojen tarjoajia, jotka on vapautettu KoPl-G:ssä asetetuista velvoitteista niissä tarjottavien ohjelmien ja käyttäjien tuottamien videoiden muttei muiden näillä alustoilla levitettävien viestien tai esitysten, joissa on ajatuksellista sisältöä (etenkin kommentit), osalta.

Ensimmäinen kysymys

- 11 Direktiivin 2000/31 3 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltiot eivät voi yhteensovitetuun alaan liittyvien syiden vuoksi rajoittaa toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevien tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoamisen vapautta. Saman direktiivin 2 artiklan h alakohdan mukaan yhteensovitetulla alalla tarkoitetaan jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmissä asetettuja, tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajiin tai tietoyhteiskunnan palveluihin sovellettavia vaatimuksia riippumatta

siitä, ovatko vaatimukset yleisluonteisia vai erityisesti tähän tarkoitukseen suunnattuja.

- 12 KoPl-G:hen sisältyy useita säännöksiä, joissa asetetaan koti- ja ulkomaisille palveluntarjoajille tiettyjä toimintavelvoitteita toteuttamatta yksilöllistä ja konkreettista oikeustoimea (esim. ilmoitus- ja tarkastusjärjestelmän käyttöönotto). Vasta kun näitä velvoitteita ei noudateta, valvontaviranomainen voi toteuttaa täytäntöönpanotoimia tai määrätä sakkoja. Palveluntarjoajat voivat lisäksi pyytää valvontaviranomaista toteamaan, kuuluvatko ne kyseisen lain soveltamisalaan. Nämä toteamukset tehdään konkreettisten, pyynnön esittäjien tarjoamien viestintäalustojen osalta.
- 13 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että KoPl-G:ssä vahvistetaan siinä asetetuilla velvoitteilla vaatimuksia tietoyhteiskunnan palvelun tarjoajan toiminnalle ja että se kuuluu siten direktiivin 2000/31 2 artiklan h alakohdassa tarkoitettuun yhteensovitettuun alaan. Tämän vuoksi on tutkittava, täyttyvätkö edellytykset direktiivin 2000/31 3 artiklan 2 kohdasta poikkeamiselle.
- 14 Tämä edellyttää kolmen kumulatiivisen edellytyksen täyttymistä. Ensinnäkin kyseisen rajoittavan toimenpiteen on oltava tarpeellinen yleisen järjestyksen, kansanterveyden tai kuluttajansuojan takaamiseksi, toiseksi sen on kohdistuttava tiettyyn tietoyhteiskunnan palveluun, joka tosiasiallisesti vahingoittaa näiden tavoitteiden saavuttamista tai vaarantaa sen, ja kolmanneksi sen on oltava oikeassa suhteessa näihin tavoitteisiin. Lisäksi aikomuksesta toteuttaa tällaisia toimenpiteitä on ilmoitettava komissiolle ja valtiolle, jonka alueelle palveluntarjoaja on sijoittautunut.
- 15 Verwaltungsgerichtshof katsoo alustavasti, että ensimmäinen ja kolmas edellytys täyttyvät. Toisen edellytyksen yhteydessä herää kuitenkin kysymys, onko KoPl-G:n mukaisissa velvoitteissa kyse tiettyyn tietoyhteiskunnan palveluun kohdistuvasta toimenpiteestä (joka vahingoittaa suojelutavoitteiden saavuttamista tai vaarantaa sen).
- 16 Itävallan lainsäätäjä on pitänyt siinä säädettyjä velvoitteita direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina ”toimenpiteinä”. Verwaltungsgerichtshof kuitenkin katsoo, ettei ole varmaa, voiko yleinen ja abstrakti sääntely, jossa asetetaan yleisiä velvoitteita toteuttamatta yksilöllistä ja konkreettista oikeustoimea, tosiasiallisesti muodostaa tällaisen toimenpiteen. Herää kysymys, onko toimenpide, joka kohdistuu palveluntarjoajien yleisesti kuvattuun ryhmään yksilöityjen palveluntarjoajien sijasta, sallittu. Se viittaa julkisasiamies Szpunarin asiassa C-390/18 esittämään ratkaisuehdotukseen, jonka mukaan direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä voidaan toteuttaa ainoastaan ad hoc -periaatteella. Samassa asiassa annetussa tuomiossa ei kuitenkaan vastattu tähän kysymykseen, joten jää avoimeksi, onko KoPl-G:ssä säädettyjen kaltaisia toimenpiteitä, jotka koskevat yleisesti koti- ja ulkomaisia palveluntarjoajia, pidettävä toimenpiteinä, jotka kohdistuvat ”tiettyyn tietoyhteiskunnan palveluun”.

- 17 Se seikka, että direktiivin 2000/31 mukaan ennen toimenpiteen toteuttamista on pyydettävä alkuperäjäsenvaltiota toteuttamaan toimenpiteitä, ei myöskään tue sitä, että yleistä ja abstraktia toimea on pidettävä direktiivin 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuna toimenpiteenä, koska KoPl-G:n kaltaista lakia koskevan päätöksenteon yhteydessä ei ole välttämättä tiedossa, mihin muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneita palveluntarjoajia se mahdollisesti koskee.
- 18 Jos tällainen yleinen ja abstrakti sääntely ei kuitenkaan ole direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu tiettyyn palveluun kohdistuva toimenpide, ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen käsityksen mukaan alkuperämaaperiaate olisi esteenä KoPl-G:ssä asetettujen kaltaisille velvoitteille. Valvontaviranomaisen KoPl-G:n sovellettavuudesta Revision-menettelyn valittajiin esittämiä ja Bundesverwaltungsgerichtin vahvistamia toteamuksia ei olisi siinä tapauksessa saanut esittää.

Toinen kysymys

- 19 Direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaan jäsenvaltion on ennen kyseisten toimenpiteiden toteuttamista ilmoitettava komissiolle ja jäsenvaltiolle, jonka alueelle palveluntarjoaja on sijoittautunut, aikomuksestaan toteuttaa tällaisia toimenpiteitä. Ennen sitä jäsenvaltion on täytynyt tuloksetta pyytää jäsenvaltiota, jonka alueelle palveluntarjoaja on sijoittautunut, toteuttamaan toimenpiteitä. Itävalta ei ilmoittanut Irlannille eikä komissiolle ennen KoPl-G:n antamista.
- 20 Verwaltungsgerichtshof katsoo näin ollen, että vaikka KoPl-G:ssä säädettyjä velvoitteita olisi pidettävä tiettyyn tietoyhteiskunnan palveluun kohdistuvina toimenpiteitä ja myös muut edellä mainitut edellytykset täyttyisivät, etukäteen ilmoittamatta jättämisen takia niitä voitaisiin soveltaa Revision-menettelyn valittajiin vain, jos kyseessä on direktiivin 2000/31 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu kiireellinen tapaus. Kyseiseen säännökseen viitattiin nimenomaisesti KoPl-G:n perusteluissa. Ei ole kuitenkaan viitteitä siitä, että KoPl-G:stä on ilmoitettu jälkikäteen valtiolle, jonka alueelle palveluntarjoaja on sijoittautunut, tai komissiolle, joten ilmoittamista ei joka tapauksessa ole tehty direktiivin 2000/31 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettulla tavalla ”mahdollisimman pian”. Näin ollen herää kysymys, muodostaako jälkikäteen ilmoittamista koskeva vaatimus pelkän muodollisen määräyksen vai voiko sen noudattamatta jättäminen johtaa siihen, että kyseinen toimenpide on kielletty.
- 21 Tästä syystä unionin tuomioistuinta pyydetään tulkitsemaan direktiivin 2000/31 3 artiklan 5 kohtaa, jotta voidaan arvioida, johtaako jälkikäteen tehtävän ilmoituksen laiminlyöminen siihen, ettei KoPl-G:tä voida soveltaa Revision-menettelyn valittajiin myöskään silloin, jos kaikki muut kyseisen direktiivin 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan edellytykset täyttyvät.

Kolmas kysymys

- 22 Jos KoPl-G:n mukaisia velvoitteita on pidettävä tiettyyn palveluun kohdistuvina toimenpiteinä, joita voidaan lähtökohtaisesti soveltaa Revision-menettelyn valittajien tarjoamiin palveluihin, myös videonjakoalustapalvelua tarjoavien palveluntarjoajien yhteydessä herää kysymys, onko direktiiviin 2010/13 sisältyvä alkuperämaaperiaate esteenä KoPl-G:n mukaisten velvoitteiden soveltamiselle toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden palveluntarjoajien osalta sellaisiin sisältöihin, jotka eivät ole ohjelmia tai käyttäjien tuottamia videoita.
- 23 Verwaltungsgerichtshofin näkemyksen mukaan direktiivin 2010/13 28 a artiklan 1 kohtaan sisältyvä viittaus direktiiviin 2000/31 on ymmärrettävä laajasti siten, että myös mainittujen toimenpiteiden toteuttaminen on mahdollista siinä asetetuin edellytyksin. Direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohdassa sallittujen toimenpiteiden soveltaminen videonjakoalustapalveluihin olisi siis sallittua, sikäli kuin niillä ei puututa direktiivillä 2010/13 yhteensovitettuun alaan.
- 24 Koska videonjakoalustoilla tarjottavat ohjelmat ja käyttäjien tuottamat videot on jätetty KoPl-G:n soveltamisalan ulkopuolelle mutta ovat olennainen osa videonjakoalustapalvelun käsitettä, Verwaltungsgerichtshof katsoo, että KoPl-G:n mukaisten velvoitteiden soveltaminen on yhteensopivaa direktiivin 2010/13 kanssa, sikäli kuin direktiivin 2000/31 3 artiklan 4 kohdan edellytykset täyttyvät.